

Előfizetési árak:

Egész évre . . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . . 5 „ — „
Egy órára . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla ellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel.

Dualizmus.

Pécs, 1900. január 15.

Most, mikor a hatvanhetes közjogi berendezés minden ízében igazodik s annak minden intézménye kezdi fölmondani a szolgálatot, úgy hogy annak megváltoztatására és mással való pótlására már komolyan kell gondolni, a kormánypárti sajtóban unos-untalan hirdetik, hogy történjék bármi, Magyarországnak szorosán kell ragaszkodni a dualizmushoz és meg kell mentenie a hatvanhetes alapot.

Persze mikor ezt hangoztatják, csupán attól akarják elriasztani a magyar nemzetet, amit maga Deák Ferenc is követelendőnek tartott a hatvanhetes törvény alkotmányi garanciáinak elsikkasztása esetére; a visszatérést a perszonál unióra akarják megakadályozni és föntartani mindama közösségeket, a melyeket a hatvanhetes törvény megállapított, ennek jogföntartó és az alkotmányt mindkét részről biztosító intézkedései nélkül is.

Mert ha a hatvanhetes alapot akarják megvédelmezni úgy, mint azt Deák Ferenc és társai törvénybe iktatták, akkor nem a dualizmus föntartásáról, hanem előbb annak megteremtéséről, a gyakorlati államéletben leendő megvalósításáról kellene beszélniök. Hisz jól tudják, hogy az az

általuk magasztalt dualizmus eddig is csak a papiroson létezett s a közösügyes intézményekben nem dualizmus, hanem az öszsbirodalmi egység érvényesült.

Avagy miben nyilvánult a dualizmus hatása a közös hadseregben? Szolgálati nyelve a német, szelleme osztrák, zászlaja fekete-sárga, cimere a kétfejű sas. Hol található meg ebben az intézményben a dualizmus követelte magyar államot, melynek hivatalos államnyelve a magyar, zászlaja a piros-fehér-zöld, cimere a kettős kereszt és négy folyó? Talán a k. u. k. elegendő a dualizmus kifejezésére s e mellett a magyar állam legyen teljesen megnyugodva, ha polgárait ez a tözsgyökeres osztrák intézmény rendre elcsukítja hivatalos állami nyelvének használata miatt?

Hát a külképviseletben hol érvényesül a dualizmus fogalmának megfelelően a magyar államiság? A politikai külképviseletről, a birodalom külföldi követeiről nem is beszélünk, de még a közöseknek nevezett konzulátusok is, a melyek pedig kiválóképpen csak a kereskedelmi érdekek képviseletére hivatva, annyira csupán osztrákok, hogy a magyar állampolgárral szóba sem állnak, ha a saját nyelvén kéri tőlük a kötelességszerű képviseletet. Hisz előfordult már számtalanszor, hogy magyar honpolgárnak magyar nyelven szerkesztett beadványait azzal küldték vissza, hogy az

előttük ismeretlen nyelven szerkesztett beadvány intézkedés alapjául nem szolgálhat.

S azok, akik a dualizmus dicsőségét uton-utfélen zengedezik, szinte hálátelt szívvvel fogadták a külügyminiszter képviselőjének azt a kijelentését, hogy törekedni fognak a konzulátusoknál legalább egy-egy olyan embert is alkalmazni, aki magyarul is tud. Hogy a magyarországi vonatkozású ügyek elintézése a magyar állam nyelvén történjék, a magyar hatóságokkal magyarul levelezzenek, arról a mi jó uraink még álmadozni sem merészelnek. Pedig hát melyik törvény írja elő, hogy a külképviselet ügykezelési nyelve a német legyen? Ha a dualizmus élő valóság, akkor a közös intézményekben mindkét állam hivatalos nyelvének egyenlő jogosultságának kell lennie; de a mi dualisztikus rajongóink nemcsak abban nyugosznak meg, hogy külképviseletünkön a magyar állam hivatalos nyelve egyenlő rangba van helyezve a pápuák nyelvével, hanem beletörődnek abba is, hogy ez jövőre is így maradjon, mert nagy garral bizalmat szavaztak annak a külügyminiszternek, aki a konzuli növendékek képesítő vizsgálatát úgy szervezte legutóbb, hogy azoknak vizsgáznok kell az angol, francia, olasz nyelvekből is, csak a magyarból nem, annak az államnak a nyelvéből, a melynek a dualizmus eszméje szerint époly

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Aki saját halálát túélte.

(Emlékezés gróf Draskovits Károlyra.)
— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája.

Verőfényes enyhe szeptemberi napok jártak. Éppen szarvas-bőgés ideje. A cimeres troubadourok szerelmi vallomásaitól zengett az alkony. Az erdőőrök végigcserkésztek a pagonyokat, tanulmányozva a nemes vad járását-kelését.

Ilyenkor szokták kipecézni az elejtendőket. A proscibáltak közt volt egy hatalmas tizenkét-águ. Ezt a fiatal Carolus gróf togja leteríteni, mihelyt megérkezik. Az öreg gróf ur kiadta rendeletét, hogy ezt az ő számára tartsák fent.

A nemes vad, mintha sejtette volna ezt a kitüntetést, hogy ő a fiatal gróf fegyverétől fog elesni, büszke méltósággal hordta végig a vadásban cimeres agancs-koronáját.

Egymagában járt. Nem csatlakozott egyik csoporthoz sem. Ha betelik fölötte a végzet, ő utána se özvegy, se árva ne sirjon.

Végre megérkezett a fiatal gróf.

Apja örömet akart neki szerezni, midőn kijelentette, hogy egy hatalmas »tizenhatos« kint a vadásban őreá vár.

— Jól van — tréfált a fiatal gróf — majd kiviszem a fotografáló készülékemet s ha lövésre jön, hát lekapom.

Ezen igen jót nevetett az egész család, mert hogy Carolus gróf inkább volt szenvedélyes amateur-fotografus, mint vadász.

No, de az apa kedvét sem szabad elrontani. Menjünk hát ki a vadásba. Azaz a férfiak menjenek a vadásba, a nők meg addig elmennek egy kis séta-lovaglásra ki a környékre.

A grófnő anyai aggódással szólt fiához: — Carolus! A fegyverrel vigyázva bánni! — Jól van, anyám. Az én fegyverem soha sem mond csütörtököt, s mindig pontosan talál.

Értette pedig ez alatt a fényiró-gépet.

Kint a vadásban a diszben kivonult erdőőrök jelentették a fiatal grófnak, hogy az ötödik számú pagonyban a második keresztnyilas környékén áll a tizenhatágu. Egész éjjel figyelték a járását. Nem volt maradása egy percig. Bizonyára gonosz sejtelmek nem engedték pihenni.

Amint így beszélgettek ott halkan, egyszer csak a nyilas tulsó végén kilép a tisztásra a sokat emlegetett nemesvad.

Az erdőmester ur előveszi messzelátóját s úgy kémleli, hogy vajjon ő-e az? Valóban ő az, a hatalmas tizenhatos. No, most csak fegyverre s utána! Meg kell keríteni.

Carolus grófnak is felülkerekedik a vadász. Fegyvert ragad a kezébe s megindul az egyik vadászlegény nyomában megkeríteni a vadat.

A társaság többi tagjai is elállanak. De

ők már csupa udvariasságból nem fognak löni. A mai nap hőse hadd legyen Carolus.

Egyszer lövés hallatszik a pagonyból. Az öreg gróf megszólal:

— Carolus bizonyosan lövésre kapta a vadat. Nem tudom, sikerült-e leterítenie?

Nemsokára újabb lövés hangzott.

— Ez rossz jel — szólt az öreg gróf, — aki kétszer lö, az az első lövésre rendszeren nem talált.

Környezete a tréfás megjegyzésen még nem is mosolyoghatott igazán, a mikor ijedt sikoltás hangzott végig a pagonyon s néhány pillanat múlva látják a fiatal gróft kísérő vadászlegényt rémült ábrázattal feléjük szaladni:

— Hamar, hamar az lsten szerelmére! A fiatal gróf meglötte magát.

Az apa szíven is átnyilat az ijedtség. De azért biztatja ő környezetét:

— No, a baj talán nem lesz olyan nagy.

Azzal sietve indulnak a vadász-legény után s a sűrű bozót közepén csakhamar ott találják a fiatal gróft eszméletlenül véreben tetregve. Semmi életjel nem mutatkozott rajta.

Az öreg erdőmesternek jutott legelőször eszébe, hogy orvos után kellene küldeni. Nosza vágtsa be rögtön a kocsi a helységbe s hozza ki az uradalmi orvost.

Kint a mezőn dolgozó munkások álmélkodva néznek a vágató kocsin. Sokan azt hiszik, hogy a lovak elragadták és sietnek segítségére, hogy a rohanó fogatot megállit-

alkalmazottjai készülnek lenni, mint a német nyelvű Ausztriának.

Hát a zászló és cimere kérdéssel hogyan állunk a dualisztikus monarchia képviselőjében? A külügyi képviselő a delegációban erre vonatkozólag azt a felvilágosítást adta, hogy konzulatusainknál magyar és osztrák zászlókat, magyar és német fölíratokat használják. Pedig hogy ez nem felel meg a valóságnak, azt jól tudja tapasztalásból minden külföldön járt magyar ember. Sem a külföldiek, sem maguk az ott székelő követségek és konzulatusok mást, mint osztrák képviselőt nem ismernek s ha a náluk jelentkező magyar ember tiltakozni talál, hogy ő nem osztrák, mint bakafantokodót egyszerűen kinevetik.

Itt van a haditengerészet lobogója (piros-fehér-piros), a melyre nézve Széll Kálmán azt a megnyugtató (?) felvilágosítást adta a delegációban, hogy az nem osztrák zászló, hanem az osztrák színekből készült zászló ugyan, melyen azonban egy idealizált állami cimere van, amely állam tulajdonképpen nem is létezik. Ez tehát nem sértheti a magyar állam függetlenségét.

Ime ilyen megtévedésre kényszeríti még az olyan államférfiakat is, mint Széll Kálmán, az a hazug helyzet, a melyet dualizmusnak hívnak. Megnyugtatóul használnak olyan lobogót, amely nem lobogója a dualisztikus államok egyikének sem, alkalmaznak olyan állami cimert, a milyen állam tulajdonképpen nem is létezik.

Pedig hát csalódik Széll Kálmán, ha azt hiszi, hogy annak az idealizált állami cimere megfelelő állam nem létezik. Mert igenis csakis az létezik a valóságban: az egységes Habsburg-monarchia az, a mely a valóságban érvényesül s e mellett a külön osztrák állam, a külön magyar állam azok az idealizált fogalmak, a melyek csupán a papíron léteznek, megnyugtatóul a könnyőhívó kiskoru vagy elvén-

sák; a kocsis csak alig képes őket felvilágosítani:

— Menjenek az utból kendtek! A fiatal gróf meglötte magát a Szilasán. — Orvosért megyek!

A sétalovaglásból hazatérő grófné figyelmét valami sajátságos jelenség ragadta meg. Egyszer csak azt látja, hogy innen is, meg onnan is egy lobogós ingű, lobogós gatyájú paraszt közeledik feléje nagy kiabálással, kalap-integetéssel.

Azt hitte, tilos utra tévedt vendégeivel. No sebaj, egy kis birság, vagy egy kis borral való helyrezökenti a megrendült erkölcsi világröndet. Hadd legyen meg a szegény embernek is a maga öröme.

De csakhamar megkapta a felvilágosítást. A jámbor paraszta azt ujságotlák neki kikelt ábrázattal, hogy siessen nyomban a Szilasra. A fiatal gróf agyonlötte ott magát.

Mint a szívenlött oroszán anyja, felsikoltott a grófnő s aztán nekiindult száguldva tükön-bokron keresztül az uradalmi vadász felé, kockáztatva, hogy ebben az eszeveszett rohamban saját nyakát szegheti.

Vendégnoi, a kikkel sétálni volt, messze elmaradtak mögötte.

Az a hírmondás pedig egy betűt sem hazudott. Ott találta fiát, a becézett kedvest, az anyai szív büszkeségét, a nagyra látó remények dicsőségét körülragyogott alakját vérben, porban fetrengve.

Óh, ez oly látomány, amit anyai szív nem képes elviselni. Oda roskadt fia mellé a

hedt népeknek, mely utóbbiak már második gyerekkorukat élik.

Mert csak gyerekeknek lehet igazság gyanánt feltálni az olyan frázisokat, a milyenekkel pl. a Politikai Hetszemle is kedveskedik legutóbbi számában olvasóinak, hogy t. i. „a magyar hadsereg, a magyar külügy, a magyar udvartartás nem szűnt meg, habár az ausztriai hasonló intézményekkel közössé tetetett“. Vagy a mikor azt fejtegeti, hogy a fekete-sárga zászló nem Ausztria színe, a kétfejú sas nem Ausztria cimere; a mikor tehát a konzulatusokon a kétfejú sasos fekete-sárga zászlót és a magyar lobogót is kifizik, akkor tulajdonképpen Ausztria nincsen képviselve.

No lám, kedves magyarom, milyen rövidlátó vagy te, mikor azon panaszkodol, hogy államod a külföldön nincsen képviselve; pedig hát lásd az érett és aktív politikuskok kísütk, hogy az összes külföldi osztrák követségek, meg konzulatusok csupán csak téged képviselnek s ezzel kárpótolnak azért, hogy a nyelvedet nem értik meg.

Éljen hát a dicső dualizmus, a mely téged ilyen urrá tett a nemzetek társaságában!

Hírek.

Pécs, 1900. január 15.

Hétfői levél.

Kedves szerkesztő úr!

Hallott-e már szupé-csárdásról, mely reggel öt órakor végződjék?

Nos, hát ilyen szupé csárdást táncoltunk a jogászok bálján vasárnap reggel s mikor félhét óra tájban a csilingelő szánon hazafelé repültem a mamával egykép mámoros volt a fejem, meg a szívem. A szívből ugyan mára már elszállt a mámor; de a tejből még nem tudtam kialudni. Éppen ezért ma sietek a levélirással, kedves szerkesztő úr s legfeljebb egyetmást a farsangi divatról írok, ha meghallgatják. Ime:

porba, sirva, zokogva. Hiába volt minden csitítás, hiába minden vigasztalás, hogy hisz megmarad a másik fia.

Mit ér mindez? Mit ér az egész világ!

— Lelkem, fiam, egyetlenem! Ne hagyj itt! Ne hagyj itt! Bucsutlanul ne válj el tőlem, anyádtól, aki annyira szerettelek. Csak egy szót, csak egy intést, hogy élsz, hogy hallod szavaimat.

Azalatt megérkezett az orvos is. Első gondja volt a sebet megvizsgálni s a vérzést lehetőleg elállítani.

Az a seb pedig borzalmas egy seb volt. Közvetlen közelből érte a lövés. Az arccsontot keresztülszakítva haladt a golyó, szétroncsolta a szemet, felszakította a koponyacsontot s az agyvelőt is nagyon megsértette.

— Ah, szóljon doktor ur — esdekelt az anya — él-e, vagy meghalt?

— Még él, de kevés a remény...

— Óh Istenem! Én nem engedem a fiamat: én nem engedem oda a halálnak. Te csontkezű rém, el innen! Testemmel, lelkemmel, örök üdvösségemmel is megvédelmezem tőled. Csak egy percre add vissza őt. Csak addig, míg elbucszom tőle. Csak egy szavát halljam még...

És eszméletlenül roskadt fia mellé.

És a halál azt mondta erre:

— Jól van asszonyom: ön visszapereli fiát tőlem. Ez a fia itt meg van halva. Olyan jól meg van halva, mint ezer közül kilencszázkilencvenkilenc. Csupán egy hajszalon függ még. Én megengedem, hogy ennél a haj-

A mai divatos szoknya csak egyféle mozgást enged meg, a szalon parkettjén való lassu, szinte csuszva járást, mert a lábat fölemelni lehetetlen, hisz akkor okvetlen rá kell lépünk vagy elől, vagy oldalt a ruhák széleire, a mely a jelenlegi divatnak megfelelően elől, hátul és oldalt fodrosan bő és a földön szétterpeszkedő. Bizonyosan valamely csunya lábú szépségnek (ha van ilyen) a kitalálása, melyet aztán vakon követ mindenki, még ha olyan labacskája lenne is, mint a híres Hamupipókének, mert divat.

Mondom, hogy ez a csipőtől térdig szűk és onnan szétomló bő szoknya a bál évadra lehetetlen, ha csak hozzávaló különös táncokat is ki nem találják. Próbálják is már mindenféle módon javítani. Eddig is láttunk már néhány igen bájos báli ruhát habkőnyű kelméből, a mely csak elől és a csipő körül volt szűken tartva, hátul a lapokat fönt is bővebbre hagyták, aztán vagy huzott vagy varrott ráncokkal szűkítették meg fönt, lejjebb azonban meghagyták teljes bőségüket, hogy a táncosnő könnyű mozgást harmonikusan követhetve a könnyű ruha is lebegessen egy kissé és ne feszüljön mereven, mint egy zsák. A térdig majdnem minden szoknya teljesen disznélküli, csak térdtől lefele kezdődik a túll, krepp és csipketodrok és még ezekre pazarolt keskenyebb és szélesebb bodrok tömkelege, mely a ruhától és fodrától akárhányszor elütő színű és kelméjű.

A táncosnők derekát az idén is ráncos túllal, csipkével vagy kreppel huzzák be, a ruha szerint. Ujja azonban alig van a ruhának. Csak vállszalag, a melyre aztán az egyik oldalon csupa krepp, csipke és szalagdisz, a másikon pedig csupa merő virágdisz alkalmaznak. Sohasem disztik a két vállat egyformán. Fiatal asszonyok, a kik persze még ha táncolnak is, illik, hogy selyemben legyenek, ugyanilyenformán disztetik a ruhájuk vállát, csak a kreppet vagy virágot az egyik vállon ékszer helyettesíti. Vagy gyöngysorok, vagy más, tetszés szerint. A selyem báli ruhán azonban megtartották fönt a térdig szűk formát, de a hátsó lapok valóságosan legyező alakúak, úgy, hogy lent aztán szétterülnek, mint egy pávafark. Ha a selyem olyanfajta, a mely nem téri meg magát a diszt, példáu szék beszövítt virágcsokros vagy csikos, akkor az elmaradhatlan fodrokat és bodrokat a szoknya aljának a visszájába varrjuk, oly dusan,

száznál fogva ön visszavezesse őt az életre. De azt is megmondom, hogy így kétszer fogja őt elveszíteni.

Mikor eszméletre tért, a városból táv-iratilag kirendelt orvos is megérkezett. Ő is megvizsgálta a sebet s azt mondta: ez életveszélyes. Ő egymagára nem meri elvállalni a felelősséget. Hivjanak még egy kiváló mütő orvost vagy Bécsből, vagy Budapestről.

— Már intézkedtem — szólta az öreg erdőmester könyeit törülve.

Aközben elkészült az egyszerű hordágy is kemény szilfa-husángokból. Jó puha erdei szénából megvetették rajta a fiatal gróf nyugvó helyét s aztán ráfektették.

Majd előlépett a tizenkét díszbe öltözött erdőkerülő. Azok vállakra vették s megindult a menet lassan, szomorúan hazafelé.

Mint a villámcsapás futott szét a hír a vidéken. A falvak lakossága kisereglett az utak mellékére, a merre a gyászmenet elvonult, s nézték kalaplelvé, könyező részvéttel a kesergő szülők zokogását.

Egyik-másik kíváncsi oda furakodik az orvosok mellé:

— Mi az, mi az? Csakugyan meghalt?

— Még él, de kérdés, vajjon élve elszállithatjuk-e hazáig.

Másnap megérkezett a híres bécsi sebész is. Az kimosta, kitisztította a sebet s aztán bekötötte.

— Mi a véleménye doktor ur, — kezdte a grófnő — életben marad-e?

hogy a lábacska alig tud mozogni tőlük. Ék szert is tömérdeket viselnek az idén, még a lányok is, hát még az asszonyok. A bál ma már alig is egyéb, szépségkiállításnál, mert ha sikerült bátról beszélnek, abban benne van, hogy annyian voltak, hogy nem lehetett táncolni, marad tehát kiállítás, a szép asszonyok, szép lányok, szép ruhák, szép virág, csipke és ékszer kiállítása. Nézők, néha néha vevők az urak.

Ne higye am azonban, kedves szerkesztő ur, hogy haragudnám érte, ha engem nemcsak táncoltatnának, néznének, de — meg is vennének az idei farsangon.

Dehogy haragudnám. Nem én!

Britt Annika.

Naptrend 1900. január 16-án.

Naptár: kedd, jan. 16. — Róm. kath.: Marcel — Prot.: Marcel. — Görög-kel.: (jan. 6.) — Zsidó: Schebat 16. — Nap két 7 óra 45 perckor; nyugszik 4 óra 36 perckor. — Hold két délután 6 óra 3 perckor; nyugszik reggel 8 óra 6 perckor.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint, fagy és helyenkint esapadék várható.

Társasvácsora a Kath. Körben.

Színház: »Haramiak«, dráma.

— **(Püspöki ebéd.)** Tegnap Hetyey Sámuel megyés püspök farsangi ebédet adott, a melyre meghívta a város tanácsát. A püspök, mint egyébkor is szives és kedves házigazda volt s az egész ebéd alatt a legcsekélyebb feszély nem uralkodott, ellenkezőleg kedélyes maradt mindvégig. Az udvari papokon kívül megjelentek: Majorossy Imre polgármester, Vaszary Gyula főkapitány, Nendtvich Andor Fekete Mihály, Tróber Aladár, Pintér Ferenc, Reeh György, Círer Elek, Rauch János, Nick Alajos, Bence Sándor, Oberhammer Antal, Tichy Ferenc, Vasváry György, Szikray Emil, Csizmadia Géza, Krasznay Miklós, Engel József, Egry József, Kindl József, Kammerer Ferenc, Piacsek Gyula, Záray Károly. Vig társalgás közt jó ideig maradt együtt a társaság, mely három óra után kezdett oszlani.

— **(A pécsi korcsolyázó egyesület)** tegnap tartott közgyűlésén megválasztottak: Elnökké: Fekete Mihály városi tiszti főügyész. Alelnökké: Koszits Kamill megyei főjegyző. Igazgatóvá: Dr. Lauber Rezső ügyvéd. Titkárrá: Dr. Zöld Sándor ügyvéd. Pénztárossá: Notter kölc. segélyző-egyleti tisztségviselő. Or-

vossá: Dr. Folly Gyula. Választmányi tagokká: Erreth Kálmáné, ifj. Erreth Jánosé, Fekete Mihálné, Fekete Irma, Koszits Kamillné, Dr. Lauber Rezsőné, Lauber Margit, Leviczky Gyuláné, Notter Jenőné, Peitler Imréné, Pintér Ferencné. Oppris Angéla urhölgyek és Darócy Aladár, ifj. Erreth János, Hadisch Ernő, Lakits Gyula, Lauber Viktor, Leviczky Gyula, Papanek Oszkár, Peitler Imre, Pintér János, Ptacsek Viktor, Sárkány Ármin, dr. Vasváry Ferenc urak. Számvizsgálókká: Razgha Gyula, Leviczky Gyula és Pintér Ferenc urak. Az 1899/1900. egyleti évre a költségirányzat bevételei 3400 k. 14 fillérben és kiadásai pedig 3354 k. 40 fillérben állapították meg.

— **(Vizsgálatok a theológián.)** Ma vették kezdetüket a pécsi hittudomány hallgatók rendes félévi vizsgálatai. A harmad és negyedévesek a dogmatika specialisból vizsgáltak az intézeti diszteremben ma délelőtt szép sikerrel Hetyey Sámuel megyéspüspök elnöklése mellett, ki szokása szerint ezuttal is számos kérdést intézett a növendékekhez, melyek azok önállóságára és képzettségére biztossabb fényt vetettek. A püspök meglegedve távozott a semináriumból. Holnap az első és másodévesek fognak, hallomásunk szerint ugyancsak a püspök elnöklése mellett vizsgázni.

— **(A pécsi kath. legényegylet)** ifjúsága január hó 27-én (szombaton) a Vigadó termeiben zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj: személyjegy tagoknak 80 kr., nem tagoknak 1 frt. Családjegy (3 szem.) tagoknak 2 frt, nem tagoknak 2 frt 50 kr. Előre váltva 10 krral olcsóbb. Jegyek előre válthatók az egyleti helyiségben (Megye-utca 20—22. szám.) Kezdeté este 8 órakor. A zenét Kórodi Károly zenekara szolgáltatja.

— **(Gróf Draskovics Károly halálához.)** A Bécsben elhunyt gróf Draskovics Károly temetésére Bar.-Sellyéről elutaztak — mint tudósítónk jelenti — Müller Ignác, erdőmester, Dr. Veres Zoltán uradalmi orvos, Kisfaludi Károly, urad. kasznár Ladányi Sándor segéd-tiszt és Stecker Armand. A temetési szertartás Bécsben történik, onnét a holt testet a grófi család horvátországi Trakostyáni várába szállítják.

— **(Megölte a szive.)** Tegnap délután félkét órakor a bányatelepi ut 19¹/₃ sz.

A bécsi doktor csöndes flegmatikus ember volt. Csak annyit szolt rá:

— Ha meg nem hal, úgy életben marad.

— De hát önnek tudnia kell, hisz ön orvos. Látott már ilyen sebesülést eleget, vannak tapasztalatai . . .

— Valóban; de ilyen sebesülést csak a morgue-ban, a boncoló asztalon láttam még ez ideig.

— Tehát reménytelen?

— Oh nem! Sőt reméljük a legjobbat

És a lakosság mind nagyobb izgalommal leste a kastélyból kiszivárgó híreket. Vajjon megéri-e a reggelt? Ha délben megszólalt a harang, mindenki az utcára: nem-e a fiatal grófnak huzzák?

De a fiatal gróf csak nem halt meg. Az a csontkezű rém szavának állt. Visszaadta őt az anyjának. (De csak azért, hogy kétszer elveszítse!)

A legelső életjel, amit a fiatal grófon napokig tartó hosszú lethargicus álom után észleltek, az volt, hogy a pulsusát tapogató házi orvosnak megfogta a hüvelyk ujját s a körmét belenyomta abba.

Trefás szokása volt az neki azelőtt is.

Ez biztató jel. Talán eszméletre tér, talán felépül.

És amit senki sem hitt, amit senki sem remélt, ami a csudával határos, egyszer csak az a hir kelt szárnyra, hogy a fiatal gróf szánkázni ment s ő maga hajította a lovakat. No ezt már csak latni kell minden embernek! Seregestől csődült ki kapuja elé a helység

lakossága. Onnan intettek üdvözlést annak, aki a sirből tér vissza.

Valóban a sirből!

Meghalt és feltámadott. Tulélte a saját halálát.

Az egész orvosi- és sebészi köröket bámulatba ejtette ez a hir. Lehetséges-e, hogy ilyen sebesülést kiheverjen valaki!

És a fiatal gróf napról-napra vidámabban járt, kelt, mozgott. Ugy örült az életnek. Csak most vette észre, hogy milyen drága kincs az élet. És milyen könnyen el lehet azt veszíteni. Csak egy hajszálon mult, hogy ő is elnem vesztette.

És vajjon csakugyan elmult-e? Vajjon annál a hajszálnál fogva, melyen az anyai szív határtalan szeretete áthozta őt ide, az a csontkezű rém nem vezetheti-e vissza újra oda ahonnan szabadon bocsájtotta?

A seb nem akart gyógyulni. Az arc, a szemüreg, a koponya mind nyílt seb. Az agy a saját súlyánál fogva előre nyomul s galambtojás nagyságu kidudorodást okoz a seb üregén.

Vajjon mi lesz belőle? Vajjon hova fejlődik? Annyi bizonyos, hogy a seb igen veszedelmes. Vajjon sikerül-e megtartani az életnek őt, a kit a halál karmai közül kiragadtak?

Vagy csak enyeleg velük ez a rémes csont szörny? Néhány hétre, néhány óra visszaadja az édes anyjának a fiut:

— Nesze jó asszony; bucsuzz el hát a fiadtól. Ime gróf ur . . . oh, én előttem mindenki egyforma . . . ime fiatal ur bu-

alatti házból rémulve sietett egy asszony a rendőrségre, hogy a nála szolgáló cseléd hirtelen meghalt. Boc Marinak hívták az illetőt, huszonöt éves, római kath. vallású volt s teljesen egészséges. Ebéd utáni dolgait végezte a konyhában, mikor egyszerre csak összeesett és pár pillanat alatt meghalt. A színhelyre kiment Ludvigh Ferenc dr. kerületi orvos, Rangha József ügyeletes rendőrőrmesterrel és megvizsgálta a halottat, kinél a külérőszaknak semmi jelét sem találván, boncolás végett a budai-külvárosi temető halottas házába szállíttatta. Ott ma délután felboncolták a hirtelen halállal kimult leány holttestét s halála okául szív-szélhűdést állapították meg.

— **(Kinevezés.)** Rónay Viktor pénzügyi számgyakornok, a szegvárdi pénzügyigazgatóság mellé rendszeresített számvévőséghez, ideiglenes minőségben számtisztté kineveztetett.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A pécsi magyar államvasuti alllisztai olvasó-kör alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **(Pályázat.)** A szegvárdi m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvévőség-nél egy segélydíjas számgyakornoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a szegvárdi pénzügyigazgatóságnál.

— **(Jogász bál.)** A már hetek óta hirdetett jogász bál napja is elmúlt. Első elítélője volt ez az idei farsangnak s ha a farsang végén összehasonlítást teszünk majd, bizonyosnak vehető, hogy siker dolgában is az első helyet foglalja el. De nem is lehetett máskép. A jogászok iránt nagy városunkban az érdeklődés a jászivú mamák, az aggódó papák s ha nem családunk, a lányok részéről is. Tudta ezt a rendezőség s minden lehető elkövetett, hogy e meleg érdeklődést kellőleg meghálálja, illetve a jövőre is fentartsa. A terme díszítése pazar volt. A táncsterem előtti egyik kisebb helyiségben a szökökut szines vizsugarai játszottak a fenyők erdeje között gyönyörű színekpet alkotva, a másikban meg a vizes csapogott kellemes loccsanással az exotikus növényekkel körülvett szikla moháival. A pam-

csuzzák el ön is anyjától s mindazoktól, akiket szeret, bizonyomra mondom, ön nekem van eljegyezve. Ön sorsát valóban a homlokán hordja.

Igy enyeleg, így tréfál ez a kegyetlen szörnyeteg.

A szülők aggódása napról-napra növekszik. Az orvosok véleménye az, hogy a fiatal grófot ujjabb műtétnek kell alávetni. Ez a műtét lehet végzetes, lehet halálos, de meg kell kísérteni, mert úgy a seb még veszedelmesebb.

Az ifju gróf futott, menekült volna végzete elől; de hova menjen? Abbazia derült ege nem nyújt vigaszt; fut az emberek elől, keresi a magányt. Mind hiába!

Lent a horvátországi hegyvidék meredek sziklai közt áll ősei régi lovagvára. Oda vonul, siet, ott talán pihenést talál zaklatott lelke.

A régi lovagvár termeiben az elhalt ősök képei intenek feléje: vajjon mit integetnek? — Készülj ifju utód. Ide kerülsz nem sokára te is közeánk.

És attól kezdve folytonos haldoklás minden napja. A szülők szeretettel kérik, szánja el magát az orvosok által ajánlt műtetre. Az ifju huzódik tőle. Csak még egy hét! Csak még egy nap!

Azután bucsut vesz ismerőseitől; a kannyargó erdei ösvénytől, a kristálytisza halastótól, a magános meredek sziklafaltól, ahonnét oly nagyszerű a kilátás ebbe a szép világba, amelyet neki itt kell hagyni. Valószínűleg itt kell hagynia.

lagok fölé a sudár palmafák hajoltak, mintegy pihenésre csalogatva a fáradtakat. A táncteremben, a zenekarral szemben állott a bálanya számára felállított ékes baldachin fantasztikus disznővényektől körülveve. A terem bejáratával szemben nagy tükör volt elhelyezve, a déli növények fantasztikus csoportjában. A tavaszt varázsolták a kaszinó helyiségeibe szombat este a jogászbál rendezői, melynek legszebb virágai a dobogó szívű, piros arcú lányok voltak. — A rendezőség már fél 9 órakor kezdett gyülekezni s nemsokára özönlött a táncrakész hölgyesereg. A rendezők karjain egymásután jöttek a terembe szebbnél-szebb toalettekben a táncosnők, kiknek mindegyike remek kivitelű, a jogászság szimbolumaival ellátott, táncrendet kapott a bejáratnál. Vettük észre, hogy a hölgyeknek is nagyon tetszett, mert nagyon, de nagyon vigyáztak rá (sokan a mamának adták megőrzés végett), de kellett is, mert Isten bocsa . . . magam is nem egyszer kísértetbe jöttem. Tíz órakor az elnökség díszes csokrokkal elment a lovag *Biedermann* Rezdőné bálanyát helyettesítő *Opris Péternét* meghívni, mire a rendezőség a lépcsőházba vonult s ott sorfalat állt. Néhány perc s *Farkas Sándor* rákezdett a *Rákócya*, jelezvén, hogy a bálanya megérkezett bájos leányaival. — Mikor a terembe lépett, a katonazenekar játszotta tovább. Elfoglalván helyét a menyezet alatt, fogadta a rendező-bizottság tisztelgését. — Majd egy rövid keringővel megnyitotta a bált. Megkezdődött a tánc s folyt egész 6 óráig. A jókedv egyre jobban fokozódott, úgy, hogy a soupe csárdást még fél ötökör is járták. A lányoknak nem is volt ülőhely készítve, de nem is kellett. A rendezőség, no meg a nemrendezés is fáradhatatlan volt. Nem panaszkodhatik egy leány sem, hogy nem táncolt elég. Az első négyest körülbelül *kilencven* pár táncolta, a harmadikat pedig reggel fél hatkor 45—50 pár táncolta. Városunk előkelőségei közül ott láttuk *Sávell Kálmán* kir. főügyeszt, báró *Cseh Arnold* tábornokot, *Tormay Károly* alispánt, *Balogh Károlyt*, *Dragonescu Dömjént*, *Opris Pétert*, *Udvarnok* Viktor ezredest, *Erreth Jánost*, *Panoss Alajos* ezredest.

A lányok közül a következők neveit sikerült feljegyeznünk: *Opris* nővérek, *Luiszer*

»Amen! Consummatum est.«

Ezt táviratozta a család meghitt barátainak s házi orvosának.

Amen! Consummatum est.

Tehát betelt a vész. Vessük alá magunkat a műtétnek. Az biztatja őt:

— Minél előbb, fiam annál jobb.

— De mikor oly nehéz elválni ettől a szép világtól! Hanem azt ígérjek meg: ha meghalok, ide ebbe a magános kis kápolnába fognak temetni. Itt az ősök porai mellett jó lesz neked nyugodni.

És ment magát alávetni a veszedelmes műtétnek.

Az a műtét pedig valóban veszedelmes volt. Maga a híres sebész, az elismert műtő is, mikor az első késvágást megcsinálta — reszketett.

Felnyitotta az egész sebet. Helyreigazította az elcsuszott agyat. Tíz ujjával dolgozott az ifju koponyájában. Borzalom ezt még el is gondolni!

Hanem a műtét sikerült. Minden tekintetben sikerült. Most már csak az van hátra, hogy a seb hadd gyógyuljon. Csak a szervezet fel ne mondja a szolgálatot. Egy pár hó és ő újra visszatérhet a világba, épen, gyógyultan.

Az az egy pár hó hosszú nyolc hétre nyult. Addig tartott a halállal való vívódása. Utóbb is a halál lett a győztes.

És megkaptuk a távirati értesítést Bécsből. hogy:

»Gróf Draskovics Károly a Löwy-fele szanatóriumában meghalt. Temetése holnapután lesz.«

Szegény Carolus gróf! Nyugodjék Bécsben.

B. N.

Margit, *Dobos Terka*, *Fekete Irma*, *Kopp Irma*, *Sey Nelli*, *Rihmer Margit*, *Szekula Sárika*, *Lévay Sárika*, *Lévay Paulika*, *Tallian Imi*, *Engl Olga*, *Putzer növ.*, *Trixler Aranka*, *Rihmer Margit (M.-Bóly)*, *Rökk Janka*, *Beyerlein Gizi* (*Hosszuhetény*), *Frohner Margit (Bécs)*, *Breining Olga*, *Göc Vilma*, *Soóstó Margit*, *Kaltnecker Ilonka*, *Reichardsperg Ilonka (Mágoacs)*, *Sey Vilma*, *Bedő Panni*, *Klimó Emma*, *Simon Lujzika*, *Reberics Gizella*, *Lövy Márta*, *Szánthó növ.*, *Nagy Klemi*, *Bolgár Mici*, *Hoffmann Marianna*, *Horváth Irma (Szegeárd)*, *Eckensberger növ.*, *Duka Mileva*, *Doma növ.*, *Kisszély Sarolta (Mohács)*, *Lauber Margit*, *Pachner Angela*, *Holics Juliska*, *Dvorszky Paula (Pécsvár)*, *Bergmann Böske*, *Jeszenszky nővérek (Szt.-Lőrinc)*, *Máthé Olga (Sásd)*, *Zsiga Gizi*, *Pilch Böske*, *Elter Mici*, *Lutsch Mariska*, *Razgha Ilonka*, *Folz Elvira stb. stb.* Hallomásunk szerint nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is szépen sikerült a bál, miről egyébiránt biztos tudomást csak végleges elszámolás után szerzhethünk.

— (**Bulletin a vizről.**) A Tettye vizállása vasárnap a következő volt:

»Vizállás 14-én reggel 6 órakor: a tettyei viztartóban 1000 m³; az ellentartóban 800 m³ volt a viz, a hozzáfolyás 24 óra alatt 674 köbméternek találtatott.«

»Ma január hó 15-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000 m³ ellentartóban 1075 m³ viz volt, hozzáfolyás 24 óra alatt 674 köbméternek találtatott.«

— (**Katonai hír.**) *Citő Kálmán* honvédhuszár századost a m. kir. honvédelmi miniszter Keszthelyről ideiglenesen a pécsi honvédelvassági tanfolyamhoz bevezényelte.

— (**A pécsi vasuti műhelymunkások**) szombaton este tartották táncestélyüket a Vigadó összes helyiségeiben. A táncestélyre a díszterem pompásan fel volt díszítve s kellemes látványt nyújtott a benne föl s aláhullamzó szép közönség, melynek tetszését különösen megnyerte a miniatür lokomotív, a mely a zenekar előtt állott. A mulatságra *Volleszky Károly* állomástönök vezérése alatt az egész vasuti tisztakar is megjelent s a sikerült mulatságon az első négyest 60 pár táncolta. Jelenvoltak a következő leányok: *Kléber Rózika*, *Dudek Irma*, *Gerényi Terka*, *Walter Karolin*, *Notter Emilia*, *Egyed Regina*, *Rittberger Teréz*, *Rumpach növ.*, *Muss Erzsike*, *Marovics Teruska*, *Horváth Mariska*, *Fischer Józsa*, *Windischmann Anna*, *Brettner Magdolna*, *Egri Bözsike*, *Kalfics Anna*, *Krisztián Erzsók*, *Budai Mariska*, *Kerekes Anna*, *Gabelics Emma*, *Horváth Rózika*, *Hosztinszky növ.*, *Farkas növ.*, *Schlauchhardt Gizella*, *Bugyikli Mariska*, *Katics Mariska*, *Katics Mariska*, *Vlasics Mariska*, *Héder növ.*, *Wagner Mariska* és *Kusztler Juliska*. Asszonyok: *Jarányi Lajosné*, *Notter Mária*, *Rittberger Gyuláné*, *Walter Ignácné*, *Rozner Felixné*, *Vörös Istvánné*, *Pintér Antalné*, *Frikker Sándorné*, *Bühe Józsefné*, *Hauk Péterné*, *Egyed Lászlóné*, *Petrovics Szidónia*, *Petrovics Gyuláné*, *Lorenc Lajosné*, *Lorenc Jánosné*, *Koncicska Lipótné*, *Dukovics Mária*, *Mészáros Lajosné*, *Ehr Alajosné* és *Salamon Lipótné*.

— (**Panasz.**) Lapunk egy buzgó olvasója megcsipve riporterünket, szivrehatóan panaszkodott, hogy ha már az utcák tisztítását forszirozzuk, tegyük említést legalább arról is, hogy a *Petrezselyem-utcának* és környékének lakói vasár és ünnepnapok éjjelén reggelig képtelenek elaludni. Oka pedig ennek a részeg emberek serege, kik nemcsak a kocsmában vannak félelmesen hangosan, hanem hazamenet éktelen nótázásaikkal, az ablakok megzörgetésével képesek fellármázni a halotlakat is, nemcsak a békés alvókat. Sez egész éven át nem marad el egy vasár vagy ünnepnap sem, azoknak a bizonyos embereknek farsangban ép oly jó kedvük szokott lenni, mint bőjtben. Tudomásunk szerint a rendőrség létszámát fel fogják emelni, a fent nevezett környék tisztességes és aludni vágyó la-

kosai nevében kérjük a főkapitányságot, hogy ha addig nem is, de legalább is akkor, ha majdan több rendőrünk lesz, a nevezett éjjeleken küldjön oda egy embert, a ki képes lesz talán a jókedv botrányos megnyilatkozását megfékezni.

— (**Szobatóz.**) Tegnap este 11 órakor a pálya-utca 2. szám alatti házban *Jankovich József* lakásán szobatóz volt. A konyhát a szobától elválasztó deszkafal gyuladt ki a kályhacsó melegsége folytán, azonban a tüzet a lakók észrevették s elnyomták, mielőtt elharapózhatott volna. Így hát a kár is csak jelentéktelen.

— (**A Pécsi Műkedvelők Egyesülete**) tegnap délután tartotta rendes évi közgyűlését. A tagok oly szép számmal jelentek meg, hogy az egyleti helyiség zsúfolásig megtelt. *Liebardt Jenő* elnök d. u. 1/4 órakor nyitotta meg a közgyűlést és szép szavakban üdvözölte a megjelent tagokat; továbbá jelentést tett az egész évi működésről és az egyesület jelenlegi helyzetéről. Azután következtek a tisztviselők évi jelentései és a tisztújítás. Az új bizottság a következőkép alakult meg: disznelnök *Ratkovits Károly*, elnök *Liebardt Jenő*, II. elnök *Kalupka Sándor*, jegyző *Tóth János*, II. jegyző *idősb. Rozenberg Ignác*, gondnok *Petrovits Dezső*, pénztárnok *Tódor Géza*, ellenőr *Mikola Tivadar*, művezető *Bogyó Alajos*, II. művezető *Kocsis József*, könyvtáros *Inhof Károly*, II. *Rozenberg Miksa*. Választmányi tagok: *Karl Arthur*, *Márkszreiter Ede*, *Breitenbah Rezső*. Választmányi póttagok: *Puszt Antal*, *Reihshättner Gusztáv*. Női választmányi tagok: *Rohard Józsa*, *Tóth Rozika*, *Horváth Karolin* és *Szántó Lujza*. Reméljük, hogy az új bizottság szívére veszi az egyesület érdekeit és iparkodni fog azon cél elérésére, a melyet az alapszabályokban kítűztek maguknak. Örömmel mondhatjuk, hogy rövid idő alatt, mióta *Liebardt* az egyesület vezetését átvette, az egylet rohamosan halad. Ha így tovább gyarapodik a tagok száma, akkor a pécsi fiataliságnak a legkedvesebb szórakoztató és művelődési helye lesz az egylet, a mi bizony nagyon elkel a mai világban.

— (**Az állomási vendéglő megnyitása.**) Bár az új vasuti állomás megnyitása csak ez év őszére várható, az új vasuti vendéglőt mégis megnyitják már most február elsején. A vendéglő bérletét *Kulin Henrik*, pécsi jól ismert vendéglős nyerte el, kinek szakszerű vezetése mellett a vendéglő bizonyára meg fog felelni azoknak a kívánalmaknak, melyeket a közönség kényelmes, pontos és jutányos kiszolgálása tekintetében hozzá kötnék. *Kulin Henrik* nagy tapasztalatokkal rendelkezik szakmája terén s eddigi üzleti működése minden tekintetben garancia arra nézve, hogy vezetése alatt vasuti állomásunk vendéglője fel fog virágozni.

— (**Színészek és újságírók mulatsága.**) Tegnap, vasárnap délután a pécsi színtársulat színészei és a helyisajtó képviselőiben az újságírók bizalmas összejövetelre gyűltek össze *Tiszay* direktornál. Az összejövetel célja az volt, hogy foglalkozzanak a direktor azon eszméjével, hogy a farsangi időny alatt rendeztessek a színész egyesület és a hírlapírók nyugdíjintézete javára nagy színházi disznőadás, az előadás után pedig bál a Vigadóban. A direktor indítványát köszönettel vették tudomásul az egybegyűltek. *Tiszay* indítványára az összejövetel *Lenkei Lajost* a »Pécsi Napló« szerkesztőjét elnöké, *Németh Pétert*, a »Pécsi Figyelő« munkatársát pedig jegyzővé egyhangulag megválasztotta. A farsangi mulatság napjává február 8-át, csütörtököt tűzték ki, a mely napra a vigadó termét még meglehetett szerezni. Először is meg kellett állapítani a színi előadás programját, mindenesetre gondoskodni kellett arról, hogy a bohémek előadásán és a bohémek bálján a közönség jól mulasson. Voltak

különböző ajánlatok. Nádasy fordított szereposztással oly darabot kér előadatni, a mit a közönség már ismer. Simándy szerint ilyesmit az intelligens publikum nem pártol. *Mesey* a Vasgyárost ajánlja fordított sorrendben kiszerepeltetni és előadatni; vagy például milyen nagy hatást lehetne azzal elérni ha *Éltető* a Görög rabszolgában Diomedet játszaná, vagy pedig Simándy a Falurosszában, Finum Rózsit alakítaná. Végre hosszabb vita után a színházi előadás programját megállapították. Három szakaszból fog állani: a „*Házmesterné felolvasása*” vigjáték, a melyben három női szerepet három férfi fog játszani, így tehát netni és mulatni a bohóságban lehet eleget. A program második pontja egy egyveleg lesz. A pécsi újságírók fogják ezt összeállítani: „*Theaestély Elekriánál*” címmel. Szellemes dolog lesz, ezt előre is jelezhetjük. Elektra theaestélyt rendez, a melyre meghívja a Coriolanust, Lear királyt, Hamletet, Shylockot, Medeát, Volumniát és mások klaszszikus nagyvendéget. A theaestélyen alkalmi kuplékat fognak énekelni Goldstein Számi, Vuncsi, Darius herceg, ott lesz Dachslmayer Nepomuk János sopronyi lámpagyáros is és a többi vidám nagy alak. A harmadik rész Falurossza első felvonása lesz. Göndör Sándort frakkban, Finum Rózsit pedig báli toilettében fogjuk láthatni, hasonlólag a többi szereplőket is. A színház után fényes táncmultság lesz a Vigadó összes termeiben tombolával egybekötve. A multság iránt már is nagy az érdeklődés a közönség körében egy olyan multság iránt, a melyet a bohémek rendeznek.

— (A pécsi kádársegédek szakegylete) saját alapja javára február hó 3-án a Scholz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben farsangi táncvigalmat rendez. Belépti-díj személyenkint előreváltva 80 fillér, a pénztárnál

1 korona. Jegyek előre válthatók: Jakab Imre vendéglősnél (Scholz-sörház), Novák János vendéglősnél, Csapó István cukrászdájában, Petrovics Dező fodrásznál és a szakegylet helyiségében (Gyár-utca 7. sz.) A zenét Horváth János barna legényei szolgáltatják. Felülfizetések köszönettel vétetnek. Kezdeté este nyolc órakor.

— (Jegyzők az alispánnál.) Ma délután 7 órakor a pécsi, pécsváradi, mohácsi és szentlőrinci járás körjegyzői jártak az alispánnál az egynegyed urbéri telkek megállapítása végett. A miniszter rendelete szerint az egynegyed urbéri telkek megállapításánál szorosán kell a körjegyzőknek ragaszkodniok azon alaphoz, melyet Mária Terézia alkotott meg. Ez új belügyminiszteri rendelet azt célozza, hogy a választók száma emelkedjék, a mennyiben a választók lajstromába való felvétel alapját éppen az egynegyed urbéri telkek képezik. Minthogy az egynegyed urbéri állomány ez ideig vidékenként ugyszólván önkényűleg határozottat meg, e rendelet az egyöntetűséggel bizonyára csak — emelni fogja a választók számát.

— (Az utcákról.) Igy tél idő folyamán Pécsen csakugyan érdemes volna állandó rovatot vezetni az utcákról. Ma ismét egy régi nóta jut eszünkbe: „Söprik a pápai utcát.” No valahára mi is látunk megint valamit; kérem kezdik a pécsi utcákat a hóburkolattól megtisztítani a fővonalokon. Egyelőre ezzel is meg kell elégednünk, majd talán egyéb utcákra is jut tisztító erő, vagy ha esetleg nem jut is, hát csak türelemmel megvárjuk a tavaszt, ha addig nem törjük ki a nyakunkat, akkor aztán megint minden rendben lesz. Ha, mint mondánk a város fővonalain távolítják csak el a havat, akkor meg minden esetre nem ártana, ha a város tavaszra megfelelő csóna-

kokat szerezne be, mert míg most csak úgy potyognak az emberek, addig tavaszkor esetleg vízbefulladásról kell majd hirt adnunk. Most azonban megint csak csuszamlásról kell szólnunk. Tegnap délelőtt egy kis leány ebédet vitt haza s a Makár-utca sarkán minden vigyázata mellett elesett s az ebéd szétfolyt. Könnyekre fakadt s szidta az utat, pedig Istenem, az nem tehet róla, hogy a ráesett havat már agyon csuszkálták.

— (Vasutasok táncvigalma.) *Wolleszky* Károlyné urnő védnöksége alatt a Pécsi Máv. altiszti kör saját alapja javára február hó 2-án a Vigadó összes termeiben Rácz Gusztó kedvelt zenekara közreműködésével zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj személyenkint 2 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek kaphatók a meghívó előmutatása mellett a rendezőség tagjainál és este a pénztárnál. Kezdeté este a 8 órakor.

— (A Zsolnay-gyár önkéntes tűzoltóságának) szombaton este a Scholz-sörházban tartott zártkörű táncvigalma, melyhez a zenét a gyár saját jól szervezett zenekara szolgáltatta, úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben fényesen sikerült. Az estét a többek között *Oberhammer* Antal t. b. főkapitány és dr. *Krasznay* Miklós tisztelték meg látogatásukkal, míg *Zsolnay* Vilmos gyárost veje, *Mattyasowszky* Jakab, mint az önkéntes tűzoltóság főparancsnoka, képviselte. A szünóra alatt a zenekar a „*Troubadour*” opera részletet és a „*Honegon*” indulót adta elő szíveségből *Gebauer* karnagy vezetésével. A pompásan betanított darabokért az egyesület

Jobb, hogy születtem . . .

Jobb, hogy születtem álmódónak,
Igaz hívőnek, résztvevőnek,
Mint napi élvethajszolónak,
Oh jobb, hogy ismerem a könnyet;
Az életből sohse tanuljak.
Inkább, bár halálig csalódjam,
Mint egyszer tudjam nyomorultnak,
Érzéstelen magam', a porban!

Veszitem el mindig a percet,
Mit mindennapiság kínálhat;
Fájjon bár minden, a mit érzek:
Maradjanak nekem az álmok!
Ne szünjek meg soha szeretni,
Ha fölemelnek, eltipornak;
A boldogságból egy szemernyi
Legyen elég életre oknak.

Minden csak érzés! . . . Mindent érzek! . . .
Világ, élet, egy hurba rezdül,
Árja varázs, örökigézet,
A mint foly' szívemen keresztül.
S veszitem el bár minden percet,
Mit boldogulás, üdv kínálhat,
Annál fogékonyabbak lesznek
Szívemre az érzelmek, álmok!

Nikelszky Géza.

És a kocsis belevágott a négyes közé, a tajtékzó lovak, mint a szél, viharként rohantak a lelki atyáért, a ki megszokta adni a haldoklók utolsó vigaszát.

A doktor jönnek látta bevégni a dolog végét, gondolván magában, majd hazamegy ő a tisztelendővel s addig is a betegnél maradt.

Ime megérkezett a lelkész az Úr testével, hogy a megtört és bűnbánó ember a szt.-gyónás után azt tiszta lélekkel magához vevén, könnyebűlten induljon abba az örök hazába, a hol Isten előtt még számolnia kell a földi tetteiért.

A fiatal, szép, intelligens arcú lelkész, azzal a szívbéli jóságos arccal közeledett a beteghez, a milyen az Úr szolgájának ily magasztos kötelesség teljesítésében arcukon tükröződni szokott.

Néhány vigasztaló szó után a szobából mindenki távozott és megkezdődött a szt.-gyónás.

Hogy mit gyónt a beteg? azt semmiféle „elbeszélésben” leírni nem szokás. Ez örök titka a gyóntató papnak.

De hogy a lelkiatyával mi történt a beteg szobájában? azt egész részleteiben megtudtuk és elmondhatjuk.

A többi szánandó vétkei közt bizonyynyal meggyónta a beteg azt a vétkeket is, a mit papírra irt és szekrényébe elrejtett.

Most képzeljük magunknak a következőket: — Ott áll a lelket vigasztaló Úr szolgája a beteg mellett. A betegnek lankadó emléke, egyre több — és elkövetett bűnt derít fel; végre elkezd a beteg mondani, „raboltam, gyilkoltam . . . s meglehet, hogy a lelkiatya kiterjeszkedik

köszönetet szavazott. A tánc és a multság a késő reggeli órákban ért véget.

— (Táncestély Szentlőrincen.)

A baranya-szent-lőrinci uradalom tisztikarának ifjúsága február hó 1-én a szent-lőrinci nagy vendéglő termeiben zártkörű táncestélyt rendez. Belepti díj személyenként 2 korona, családjegy 5 korona. Kezdeté 8 órakor. Esetleges jövedelem a társaskör könyvtára javára fordítottatik.

— (Országos kávékongresszus.)

Az új italmérési törvényt a kávéosok sérelmesnek tartják magukra nézve, e végből a sérelmes pontok megváltoztatása végett országos mozgalmat akarnak indítani. A kávéosok egyrésze memorandumot szándékozik a pénzügyminiszter elé terjeszteni, akit felkérnek, hogy az új törvény sérelmes pontjait törvényhozási uton változtassa meg. Hogy a memorandumnak nagyobb hatása és sikere legyen az összes magyarországi kávéosokkal alá akarják iratni. E céljuk megvalósítása végett körlevelekben szólítják fel az összes kávéosokat a mozgalom támogatására. A memorandum szövegét egy — ez év őszén tartandó — kongresszuson fogják megállapítani. Miután a mozgalom kezeményezői az aradi kávéosok, valószínű, hogy ezt a kongresszust Aradon fogják tartani.

— (Halál a menyasszony miatt.)

Vigan mulattak Szilveszter napján Pakson — mint levelezőnk írja — a legények egyik korcsmában; még tánc is volt. Ott voltak Blatt Ferenc és Haizler János polgárlegények is és a többivel ropták a táncot. Blatt Ferenc volt a legvigabb, már majdnem minden leánnyal táncolt, csak még egygyel nem, mivel az az egy már menyasszony volt, ezzel pedig a helyi szokás szerint, másnak mint a vőlegénynek táncolni nem szabad. Blatt azonban ezt nem

vette figyelembe, hanem erővel táncolni akart a menyasszonnyal is. Semmiféle figyelmeztetésre nem hallgatott, sőt midőn Haizler János félrehívta és jól összeszidta, egy borosüveggel úgy fejbe vágta azt, hogy menten elborította a vér. Erre Haizler dühbe jövén a nála levő ölmos végű bottal úgy fejbe találta kólintani Blattot, hogy az kétheti szenvedés után szombaton meghalt.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1900. január 15. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 64.3 (súly).

Hőmérsék = 5.0 °C

> maximuma: 4.2 °C

> minimuma: 7.0 °C

Párányomás: 3.0 mm.

Relatív nedvesség: 95%.

Felhőzet: 4¹ Strat. S. E.

Szélirány s erő: N. E. 2.

Csapadék 24 órai: 2.0 mm. *

Hó — 12 cm.

Változás nem várható.

Farsangi naptár.

Eddig a következő bálok vannak készülőben a farsangra:

Január 18. Fodrász ifjúság bálja a Vigadóban.

Január 20. Helyőrségi bál a Nemzeti Kaszinóban. — Herczenberger-féle zárestély a Vigadóban. — Pécs-budaikülvárosi kath. kör táncmultsága a Scholz-sörházban. — Munkásképző-egylet tánciskolájában (gyár-u. 7 sz.) farsangi táncvigalom.

Január 27. Kath. legényegylet bálja a Vigadóban.

Február 1. Hivataloszolgák táncvigalma a Vigadóban. — Házibál a Petőfi-vendéglőben. — Szentlőrinci uradalmi táncestély. — Házibál Sörös Mihály vendéglőjében (Irgalmasok-u. 8.)

Február 2. Pécsi Máv. altiszti kör táncvigalma a Vigadóban.

Február 3. A pécsi kádársegédek bálja a Scholz sörházban.

Február 6. A Pécsi Dalárda dalestélye a Vigadóban.

Február 8. Színészek és hírlapírók tombolával egybekötött táncestélye a Vigadóban.

Február 10. Pécsi kereskedő ifjak farsangi multsága a Vigadóban.

Február 13. Pécs-baranyai sportegylet bálja Villányban a Vorlicsek-szállóban.

Február 14. Herczenberger-féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 15. Nagy polgári bál a Vigadóban.

Február 17. Helyőrségi táncestély a Nemzeti kaszinóban. — Tornaegyesület álarcos bálja a Vigadóban.

Február 18. Pécsi Dalárda farsangi estélye a Vigadóban.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Törvénykezés.

§ Csöd. Az eszéki kir. törvényszék a Baumgarten H. eszéki bejegyzett cég ellen (melynek tulajdonosa Baumgarten Hermin) a csödöt elrendelte. Csödbiztos Stalhoffer Károly járásbíró; tömeggondnok dr. Milánkovics Dusan eszéki ügyvéd, helyettese Muácvics János, eszéki ügyvéd. Igénybejelentési határidő január 18.; felszámolási határnap január 23-ika.

ily főbenjáró vétek körülményeire is, — hátha testvér, atya, vagy anya lett a bűn áldozata? és ha a vigasztaló működése közt az a lelkiatya annak a tudására jut, hogy a beteg a kit ő most gyóntat, a kit ő Isten előtti megjelenésre elkészít, az, a ki az ő édes kedves atyját, az ő gyermekkorában kinezva megölte, kirabolta — az ő drága kedves atyját akkor, talán éppen abban az időben, midőn édes anyjával ama karácsony estéjén varták, és imádkoztak érte — talán akkor, abban az órában kinezta és fosztotta meg életétől és fosztotta meg öveit az atyától és a kinek most ő a bűneit feloldozni hivatva van?!

Képzeld csak ezt az esetet emberi elmével, hogy küzdhetet most egymással az érző ember és a lelkiatya?

A papnak az engesztelést, az embernek a gyűlöletet kellett érezni, tulajdon édes atyja gyilkosa iránt.

Melyik volt most erősebb, a szent hivatás — vagy az emberi gyarlóság?

Erős, nagy lelki harccal kellett küzdelednie a mi szent atyánknak oly annyira, hogy az emberi szervezet mondta fel a szolgálatot.

Elkezdett a feje szédülni. Izzó verejték gyöngyözött homlokán, erősen megfagózkodott az éjjeli szekrény párnázatába, a melyen a nagy kőolaj lámpa állott. És küzdött magával, hogy erős legyen és elvégezhesse hiven szent funkcióját, de hiába, oly váratlan jött és oly megdöbbentést idézett elő lelkiatyánk idegrendszerébe, édes atyjának meggyilkoltatási felfedezése, hogy egyet fordult vele a szoba szédületében, és nem volt képes Jenő, B— Pista fia, apja gyilkosát végig gyóntatni és bűnei alól feloldani, hanem eszméletlenül roskadt le a földre és esés

közben a nagy kőolaj lámpa a boldogtalan betegre esett, kit azonnal lángtenger borított el.

A mellék-szobában levők a nagy zuhanásra rögtön behatoltak a szobába és első teendőjük volt a bentlevőket kimenteni a lángokból s azután a tüzet nyomban eloltani.

A tisztelendő távol esett a lángoktól — a földön feküdt, következkép égési sebei nem voltak, — mig András gazda tömérdek égési sebekkel borítva, még mielőtt kihozták volt a szobából, már kiszervenedett.

Szerencsére az orvos is kéznél volt, így a tisztelendő hamar magához tért, de nem jött soká magához, felháborodott lelki nyugalma.

Andrást eltemették. Saját kezű irását megtalálták és a plébános ur a szerint intézkedett.

B— Pista csontmaradványait kiszedték és sirja helyén ott áll ma is az „István kápolna”. Jenő, kit a plébános nagybátyja a váci egyházmegyében papnak neveltetett, megérte azt árva feje, hogy atyja gyilkosának, mint plébániájához tartozó hívének gyóntatója legyen. Szívét nem vigasztalta meg a háromszorosan visszaadott 8000 forint sem. Rögtön oldalági rokonai közt osztotta szét. Az eset természetesen titokban nem maradt s ma is úgy beszélnek róla ez: Isten ítélete volt.

V E G E.

§ Késelő szerelmes. Egyetértésben életük jó ideig *Ritter János* és *Szabó Mária* Mohácson, nem számítva az elmaradhatatlan zsörtölődéseket. A múlt év október 14-ének éjjelén mulatott Ritter s ugy félhárom órakerék támoagyott haza, mikor is széles jókedvét szerelmesének heves kitörése a haragig hűtötte le. Szót szó követett, de nem sokára előkerült a zsebke is, melylyel őt szurást ejtett Szabó Márián. Ma tárgyalta az esetet a pécsi kir. törvényszék, mely súlyos testi sértés vétségében mondta ki Ritters bűnösnek s ezért három havi fogházra és egy nappal helyettesíthető 10 korona pénzbüntetésre ítélte. A vádlott megnyugodott s így az ítélet jogerős.

§ Tánc után verekedés. A múlt év augusztus 5-én a bányatelepi *Hemich-féle* korcsmában táncmulatság volt, a melyen a többi között ott volt *Vágner György* is, a ki felkért egy leányt; mielőtt azonban megszólalt volna a banda, kiment s csak akkor tért vissza a terembe, mikor már javában táncoltak. Ekkor látta, hogy a leány *Tóth Jánossal* járja, miért is haragra gerjedve, hazarohant két fivéreért, *Jánosért* és *Istvánért*. Mig ő odajárt, azalatt *Tóth János* és *Sturc János* a leányt anyjával együtt haza kísérték félve botránnyól. — *Vágnere*k utánuk mentek, ekkor a visszatérő *Sturc* és *Tóth* megtámadták őket s egymást kölcsönösen helybenhagyták. A kir.törvényszék a ma megtartott tárgyaláson *Sturc Jánost* 3 heti, *Tóth Jánost* és *Vágner György* 14 napi, *Vágnere* Jánost 8 napi fogházra s mindegyiket egy nappal helyettesíthető 10 korona pénzbüntetésre ítélték. *Sturc* és *Tóth* megfellebbezték az ítéletet, a két *Vágner* belenyugodott.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1900. évi január hó 17.

- 10619. *Bika József* és társai ellen hamis tanuzás miatt.
- 10678. *Bakó István* ellen lopás miatt.
- 10850. *Berner András* és társa ellen halált okozott súlyos testi sértés miatt.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-10
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8-48	12-13	3-36	11-44
(B.-Szt.Lőrinczről)				
B.-Sellyére v. v. 4-55,	tv. sz. sz. 9-17,	v. v. 3-46)		
<i>Uj-Dombovár</i> érk.	9-57	1-34	5-01	1-34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-55,	gy. v. 6-31,	sz. v. 2-15)		
(Báttaszék felé sz. v. 3-10	tv. sz. sz. 2-30)			
<i>Uj-Dombovárról</i> ind. 10-04	2-32	5-21	2-56	
Budapestre k. p. u. é. 1-25	8-00	8-35	8-20	
	V. v.	Sz. v.		
Bács-N.-Kanizsa-Bécs felé	8-28	6-32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9-06	7-11		
<i>Barcs</i>	10-54	9-00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1-29	11-41		
<i>Bécs</i>	9-35	8-53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5-35	12-14	4-26	8-35
<i>Úszög</i>	5-50	12-25	4-40	8-40
<i>Villány</i> érk.	6-39	1-13	5-27	9-38

Mohács felé	sz. v. 7-00	sz. v. 1-55	sz. v. 10-05
Mohács érk.	7-44	2-39	10-49
<i>Villány</i> ind.	6-49	1-18	5-32
<i>Eszék</i>	8-08	2-27	6-47

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5-00 fölfelé minden szombat és szerda d. e. 10-00 Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácstól indul d. e. 10 órakerék. Budapestre érkezik éjjel 12-35

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9-30	8-30	7-15	8-00	3-00
<i>Uj-Dombovára</i> é. 2-45	1-54	10-03	1-30	6-21	
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind. 1-21	4-11	8-52	1-00	4-44	
<i>Uj-Dombovára</i> érk. 2-26	4-46	9-52	2-06	5-14	
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9-52	sz. v. 9-53				
Dombovára érkezik	1-40	12-55			
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombovár</i> ind. 5-30	3-10	10-15	2-17	6-36	
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> . 7-31	4-41	11-33	3-39	7-39	
Pécsre érk.	8-21	5-17	12-04	4-11	8-01
	Sz. v.	Sz. v.			
Bécsből indul	6-50	7-40			
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1-35	3-42			
<i>Barcsra</i> érk.	4-44	7-18			
Pécsre	7-51	9-42			
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.		
B.-Sellyéről indul	7-24	6-05	10-13		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> érk. 8-27	7-01	11-25			
Pécsre érk.	9-42	7-51			
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	
Eszékről indul	5-33	8-48	12-25	8-00	
<i>Villányra</i> érk. . 6-48	10-05	1-41	9-30		
Mohácstól indul	5-50	12-20	8-35		
<i>Villányra</i> érkezik	6-35	1-05	9-20		
<i>Villányból</i> ind. 6-55	10-13	1-48	9-40		
Pécsre érk.	8-02	11-23	2-53	10-49	

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9-50,**) alulról d. u. 1-00.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként déleln 12-00. Mohácsra érkezik este 9-50

** minden kedden és szombaton.
*** minden szombaton és szerdán.

Folyó sz. 108. Idénybérlet 108. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Kedd, 1900. január 16-án.

Ifjusági előadás.

A haramiak.

Schiller dramája 5 felvonásban.

Heti műsor.

Szerda: »Szegény Jonathán«, operett.
Péntek: »Dunanan apó és fia«, operett.
Csütörtök: »Nagy Gale-otlo«, dráma.
Szombat: »Három feleség, egy férj«, énekes bohózat.

Művészet, irodalom. Megrovási kaland a színházi függönyről.

Szerkesztő úr, az égre kérem, Közölje ezt a versemet, Melyben — rimekbe szedve szépen — Zengek haragvó éneket A színházi függönyről, melynek Sok van már a rovason ám S ehez járul, a mit cselekvék Tegnap, vasárnap délután! A darab végén, szerkesztő úr Képzelve el, a kortina Szinte sietve s szinte orvul Szaladt le s Gyurkovics mama

Szerencséje, hogy meg nem sérült; És éppen megijedt csupán, Hogy fejére esett a függöny Tegnap, vasárnap délután!

Az ügyelő, tudom, felírta Azt az ügyetlen kortinát; És büntetés lesz majd a dija, Hogy megüté a szép mamát . . . De én már nem bírtam megállni, Hogy meg ne irjam ezt a verset — Hisz kortinát megkritizálni A kritikusok ugy se mernek!
Cvikk R.

○ A „Kurucfurfang“-ot szombaton és vasárnap este megismételték, még pedig telt házak előtt, dacára a jogászbáznak és egyéb mulatságoknak. Ezek az előadások talán még jobbák voltak valamivel az elsőnél, a mely körülmény éppen nem válik a gyönyörködtető darabnak a hátrányára. Szeretnők, ha a »Kurucfurfang« úgy ütné be az igazgatónak, mint a »Szulamith«, meg az »Aranykakas«, mert bizony a darab kiállítása is sok áldozatba került neki. Pécs város magyar közönsége bizony lelkesülhet is a darabon, — ha nem is másért, azokért a gyönyörű kurucnótákért, a miket *Endrödy Sándor* irt régi kultórk nyomán s *Káldy* zenésített meg. Nemzeti dalköltészünk legszebb, legdrágább gyöngyei azok, csak nemes feladatot teljesített ij. *Bokor József*, hogy összeszedte, alkalmazta őket, hadd sirja a tárogató a kor örömét, bánatát a magyar nép szívébe. Böske asszony (*Tiszayné*) a jövőbe pillantva, még egy édes-bús nótát is énekel nekünk a magyar dal gyönyörűségének bizonyítására — mint ugyancsak bebizonyított — melyet Csokonay kesergett az ő Lillájához: »Földiekkel játszó égi tünemény . . .« — Böngözi (*Tiszay*) uram pedig a régiekhez még új dalszövegeket is csatolt és bizonyára ezentul is fog szolgálni frissítőket. A férfikar most még jobb volt mint először és *Szokolának* is csengőbb, tisztább volt a hangja. Ugyanez áll Tetény Gábor (*Mezey*) kapitány uramra is. Minden énekszám meg lett úgyszólván ismételve. *Jeszzenszky* most is megkapta a maga megérdemelt ovációt. A táncok is igen jól klappoltak. (—y.)

○ Gyurkovics leányok. Herceg Ferenc bájos életképét adta elő ismét a szintársulat vasárnap délután — s bar ez csak délutáni előadásjellegű volt, mégis kérjük az igazgató urat, hogy ha tart valamit a társulata rene-méjára, akkor — főkép délutáni jelleggel — ne adassa többet ezt a darabot, mert a pécsi pnblikum a tavalyi Somogyi-szintársulattól oly reemek előadásban látta ezt, melyet az ideai társulat produkálni sok tekintetben nem tudott, ha pedig ily szánalmas előadással — mint ez a délutáni volt — gyöttrik a közönséget, akkor nemsókára sem fog vasárnap délután a színházba menni. A szereplők legnagyobb részén meglátszott, hogy nem tudták magukat beleélni abba az uri társaságba, a milyenhez most szerepök folytán szerencsésük volt s ennek tudhatjuk be a folytonos nyelvbölcsösöket, félrebeszéléseket is. A zsiros, kopott uniformi-sokról nem szólunk, úgyszintén személyeket sem említünk föl, hogy személyeskedőknek ne látszasunk, — mindössze csak annyit vagyunk bátrak megjegyezni, hogy több figyelmet érdemel az a publikum, ha mindjárt »vasárnap« délután is, úgy az igazgatótól, mint a színészekről, legkivált oly teltház esetén, a milyen a vasárnap délután volt. (CRYTON.)

T a n ü g y.

) (Államsegély. Özv. Boda Jakabné, szül. Teppert Margit, a volt *véméndi* róm. kath. tanító özvegyének a vallás és közoktatásügyi miniszter 500 — *Baumann* Péter, volt *podá-*

nyi tanító részére pedig, ki a község részéről nyugdíjat élvez, 30 korona államsegélyt engedélyezett.

Közgazdaság.

□ **Olcsó benzin a kisiparosoknak.** Ama kedvezmény következtében, mely szerint a motorok hajtására rendelt benzin a belföldi ásványolajfinomító gyárakból adómentesen szerezhető be, a kisiparosok nagyrésze benzinmotor használatára rendezkedett be. Minthogy azonban az utóbbi időben a benzin ára tetemesen megrágult, az adómentesség kedvezménye mintegy megszűnt, a mi a kisiparosokat erősen sújtja. Az érdekeltek ez ügyben a kereskedelemügyi miniszterhez fordultak, a ki a maga részéről is nagy fontosságot tulajdonítván a kisiparosok panaszának, a jelentékenyebb hazai petroleumgyárakkal oly megállapodásra jutott, mely szerint a kisiparosok részére az adómentes benzint három hónapról három hónapra előre meghatározandó mérsékelt árért fogják adni. Ez alapon az 1900. évi január — márciusi első három hónapi időszakra nézve a benzin mérsékelt eladási árát métermázsánként 16 koronában állapították meg, a mi a jelenlegi 26 koronás átlag-árral szemben igen jelentékeny mérséklést képvisel. Ezzel kapcsolatban az iránt is intézkedett a miniszter, hogy az adómentesen beszerezendő benzin után a Magyar-Államvasutak vonalain megfelelő vasuti viteldij-kedvezmény alkalmaztassék.

TÁVIRATOK.

— **A delegáció ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A delegáció ma délben Bécsben teljes ülést tartott. A napirend előtt Ugron Gábor felemlítette a gyulafehérvári esetet, midőn Dembinszky főhadnagy kardjával halálra vagdosta Ballás közlegényt. Jekelfalussy altábornagy azt felelte, hogy eddig még nincs értesülése; de ha visszaélés történt, nem marad megtorlatlanul. A választ Ugron egyelőre tudomásul vette. Ezután folytatták a hadügyi költségvetés tárgyalását.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Triesztből jelentik, hogy az angol kormány a római és bécsi kabinetekhez bizalmas kérdést intézett, vajjon az osztrák-magyar monarchia és Olaszország hajlandók-e az összes költségek kárpótlása ellenében 5000—5000 főnyi gyalogos és lovas csapatot Egyiptomba vezényelni, hogy az angoloknak lehetővé tegyék, hogy tízezer főnyi csapatot küldhessenek Dél-Afrikába. Az osztrák-magyar kormány már *elutasító választ* adott; az olasz kormány még nem válaszolt, de valószínűleg ez a válasz is tagadó lesz.

— **Miniszterek Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hegedüs, Wlassics és Cseh miniszterek vasárnap Bécsbe érkeztek. A magyar miniszterek jelenléte Bécsben egyedül a főhercegeknél való szokásos újévi tisztelegéssel függ össze.

— **Öngyilkos mészároslegény.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten vasárnap reggel az „Arany-Szarvas“ nevű fogadóban Gechardt József bécsi születésű 17 éves mészároslegény föbelötte magát.

— **Derouléde nem beszél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az „Echo de Paris“ című lap munkatársa meginterjúvolta a számfűzött Deroulédet San-Sebastianban. Derouléde kijelentette, hogy a kiállítás befejeztéig minden nyilatkozattól tartózkodni fog,

azonban az alkalmas pillanatban minden lehető el fog követni, hogy a plebiscitumos köztársaságot győzelemre juttassa.

— **A szentesi választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A választás vasárnap kilenc órára tüzetett ki. Jelöltek Dienes Márton, Mezőffy Vilmos, Pázmándy Dénes, dr. Molnár Jenő és még egy másik dr. Molnár Jenő, mindkettő budapesti ügyvéd. A szentesi választás iránt nagy érdeklődés mutatkozik, általános feltűnést kelt, hogy Vadnay Andor főispán ma Budapesten tartózkodik. Minden pillanatban érkeztek tegnap a jelentések. Öt óraker délután következő távirat érkezett, a mely szerint a számarány állítólag a következő: Dienes 360, Molnár 250, Pázmándy 125, Mezőffy 95. Dienesék a másik Molnár ügyvédet azért jelöltették cselvetésből, hogy az utcák szerint, melyben laknak, nevezzék meg a választók jelöltjeiket. Gondolták, hogy mert az igazi Molnár Budapesten a Rottenbiller-utcában lakik, ezt a szentesi polgárok nem tudják kimondani. Óriási megdöbbenés volt, mikor kislült, hogy a Simáék Molnárja a Kossuth Lajos-utcában lakik. Diénesék hamar más indítványt tettek, hogy Simáék Molnárja legyen zsidó, az övek pedig keresztény. Simáék tiltakoztak Szánthó elnök az utcák szerinti megnevezésben döntött. Délelőtt tíz választót elutasítottak. Az elnök tárgyilagossan járt el, csak egyszer rendelt be karhatalmat Sima főkortesét. Galfit, ki botrányt csinált, eltávolították. Diénesék és Mezőffykék tábora hangos volt; amott hegedültek, Mezőffy pedig egy hordó ártézi vizet üttetett csapra. Vasárnap este hatkor Dienes 517, Molnár 463, Pázmándy 173 és Mezőffy 98 szavazatot számlált. A küzdelem elkeseredett volt s az elnök éjjelutánra kitűzte a zárórát. Éjjelután 2 óraker Dienesre 681, Molnárra 614 szavazat esett; a többi megoszlott. Két óraker kihirdették az eredményt, hogy Dienes és Molnár között pótválasztás lesz. A városban csend és rend volt.

Léptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Új tűzifakereskedés.

Schuller József és fia
Pécs, Vitéz-utca 34.

Ajánja kitűnő minőségű tűzifáját a következő jutányos árakon:

Gyertyánfa hasáb ölenként	12. — kr.
Bükkfa „ „	11.80 „
Kevert hasábfa „ „	11. — „
Gyertyánfa gömbfa	9.75 „
Bükkfa gömbfa	9.50 „
Faszén métermázsánként	2.20 „
Vágott fa „ „	— .80 „
Vágott gömbfa, gyertyán és bükkfa kevert, wagononként 100 mm. a pécsi állomáshoz szállítva	45. -- frt.

Megrendelések:

☞ a Maletter-féle telken, ☞

Vitéz-utca 34. szám alatt, a fatelepen, eszközölhetők.

Megrendelések eszközölhetők még: Gyimóthy Gyula ur fűszerkereskedésében Vásártér 1., Blancz József ur papirkereskedésében Király-utca, özv. Tausz V. né dohánytőzsdéjében és Mauthner Mór ur fűszerkereskedésében Ferencziak-utca.

Halál a patkányokra.

Biztos szer patkány, mezei egér, hörsög, ürge, va-

kond stb. kártékony állatok ellen.
24 óra alatt kipusztítok 50 méternyire a föld gyomrában mindenféle állatot.

Nem méreggel, házi állatoknak nem veszélyes!

Uradalmaknak, fölbirtokosoknak és a nagy közönségnek felajánlva szolgálataimat, maradtam kitűnő tisztelettel

Dely Antal,

hatósági engedéllyel bíró

patkányirtó vállalkozó

Kálvária-utca 38. szám Pécsen.

Jókai-tér 6. szám alatt
levő jó forgalmu

vendéglőmet

az összes berendezésekkel együtt nagyon kedvező feltételek mellett — az új vasúti állomási vendéglő átvétele folytán — azonnal eladom.

Kulin Henrik

vendéglős.

Angyal Samu

Pécsen, Király-utca 3. (Hajó épület)

Ajánlja nagy választéku áruraktárát,

uri, női divat és rövidáru cikkeit,

u. m. saját gyártmányu férfi-ingeit, gallér, kézelőket, legújabb nyakendőt, legjobb szabásu alsónadrágot, fegyházban kötött harisnyáit, jó minőségű és szabásu fűzők (Mieder), keztyűk, kötények, csipkék, szalagok, fátolok és minden a szakba vágó cikket.

☞ **Olcsó, mérsékelt árak.** ☞
Pontos kiszolgálás. ☞